

Vyhláška

ministra zahraničních věcí ze dne 6. listopadu 1959

č. 74/1959 Sb.,

o Úmluvě o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů

Na konferenci Organizace spojených národů o mezinárodní obchodní arbitráži byla dne 10. června 1958 v New Yorku podepsána Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů. Vláda Úmluvu schválila dne 17. září 1958 a Národní shromáždění vyslovilo s Úmluvou souhlas 13. prosince 1958. President republiky Úmluvu ratifikoval dne 27. dubna 1959. Podle svého článku XII vstoupí Úmluva v účinnost devadesátého dne po uložení ratifikační listiny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Pro Československou republiku nabyla Úmluva účinnosti dnem 10. října 1959.
Český překlad Úmluvy se uveřejňuje v Příloze Sbírky zákonů.

David v. r.

Příloha

Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů

uzavřená 10. června 1958 v New Yorku

Článek I

1. Tato Úmluva se vztahuje na uznání a výkon rozhodčích nálezů, vyplývajících ze sporů mezi osobami fyzickými nebo právníckými a vydaných na území jiného státu než toho, v němž je žádáno o jejich uznání a výkon. Úmluva se vztahuje také na rozhodčí nálezy, které nejsou pokládány za nálezy místní (národní) ve státě, v němž je žádáno o jejich uznání a výkon.

2. Výraz „rozhodčí náleze“ zahrnuje nejen nálezy vydané rozhodci ustanovenými pro každý jednotlivý případ, nýbrž i nálezy vydané stálými rozhodčími orgány, jimž se strany podrobily.

3. Každý stát může při podpisu, ratifikaci nebo přístupu k této Úmluvě nebo tehdy, když ohlásí rozšíření jejího použití podle článku X, prohlásit na základě vzájemnosti, že bude používat Úmluvy jen pro uznání a výkon nálezů vydaných na území jiného Smluvního státu. Může také prohlásit, že bude používat Úmluvy jen na spory vzniklé z právních vztahů smluvních či mimosmluvních, jež jsou pokládány podle jeho vnitrostátního právního řádu za spory obchodní.

Článek II

1. Každý Smluvní stát uzná písemnou dohodu, podle níž se strany zavazují podrobit rozhodčímu řízení všechny nebo některé spory, které mezi nimi vznikly nebo mohou vzniknout z určitého právního vztahu či mimosmluvního, týkajícího se věci, jež může být vyřízena rozhodčím řízením.

2. Pojem „písemná dohoda“ zahrnuje rozhodčí doložku ve smlouvě nebo rozhodčí smlouvu, podepsanou stranami nebo obsaženou ve výměně dopisů nebo telegramů.

3. Soud Smluvního státu, u něhož byla podána žaloba v záležitosti, o níž strany uzavřely dohodu ve smyslu tohoto článku, odkáže strany na rozhodčí řízení k žádosti jedné z nich, ledaže zjistí, že zmíněná dohoda je neplatná, neúčinná nebo nezpůsobilá k použití.

Článek III

Každý Smluvní stát uzná rozhodčí náleze za závazný a povolí jeho výkon podle předpisů o řízení, jež platí na území, kde náleze je uplatňován, za podmínek stanovených v následujících člancích. Pro uznání a výkon rozhodčích nálezů, na něž se vztahuje Úmluva, nebudou stanoveny podstatně tíživější podmínky nebo vyšší soudní poplatky, než jsou stanoveny pro uznání a výkon rozhodčích nálezů místních (národních).

Článek IV

1. Aby bylo dosaženo uznání a výkonu zmíněného v předchozím článku, musí strana, která žádá o uznání a výkon, předložit spolu s žádostí:

- prvopis nálezů řádně potvrzený nebo jeho řádně ověřenou kopii;
- prvopis ujednání zmíněného v článku II nebo jeho řádně ověřenou kopii.

2. Není-li zmíněný náleze nebo ujednání vyhotoveno v úředním jazyku země, v níž rozhodčí náleze je uplatňován, je strana, která žádá za

uznání a výkon nálezů, povinna předložit překlad těchto dokladů do tohoto jazyka. Překlad musí být ověřen úředním nebo přisežným tlumočnickem anebo diplomatickým nebo konzulárním zástupcem.

Článek V

1. Uznání a výkon nálezů mohou být odepřeny na žádost strany, proti níž je náleze uplatňován, pouze tehdy, když tato strana prokáže příslušnému orgánu země, v níž je žádáno o uznání a výkon:

- že strany dohody zmíněné v článku II byly podle zákona, který se na ně vztahuje, nezpůsobilé k jednání nebo že zmíněná dohoda není platná podle práva, jemuž strany tuto dohodu podrobily, nebo, v nedostatku odkazu v tomto směru, podle práva země, kde náleze byl vydán; nebo
- že strana, proti níž je náleze uplatňován, nebyla řádně vyrozuměna o ustanovení rozhodce nebo o rozhodčím řízení nebo nemohla z jakýchkoliv jiných důvodů uplatnit své požadavky; nebo
- že náleze se týká sporu, pro který nebyla uzavřena rozhodčí smlouva nebo který není v mezích rozhodčí doložky, nebo že náleze obsahuje rozhodnutí přesahující dosah úmluvy o rozhodci nebo rozhodčí doložky; mohou-li však být části rozhodčího nálezů ve věcech podrobených rozhodčímu řízení odděleny od části nálezů jednajících o věcech, které mu nejsou podrobeny, ta část nálezů, která obsahuje rozhodnutí o věcech podrobených rozhodčímu řízení, může být uznána a vykonána; nebo
- že složení rozhodčího soudu nebo rozhodčí řízení nebylo v souladu s ujednáním stran, nebo nebylo-li takového ujednání, že nebylo v souladu se zákony země, kde se rozhodčí řízení konalo; nebo
- že náleze se dosud nestal pro strany závazným nebo byl zrušen nebo že jeho výkon byl odložen příslušným orgánem země, v níž nebo podle jejíhož právního řádu byl vydán.

2. Uznání a výkon rozhodčího nálezů mohou být také odepřeny, jestliže příslušný orgán země, kde se žádá o uznání a výkon, zjistí:

- že předmět sporu nemůže být předmětem rozhodčího řízení podle práva této země; nebo
- že uznání nebo výkon nálezů by byl v rozporu s veřejným pořádkem této země.

Článek VI

Jestliže byla podána žádost za zrušení nebo odklad výkonu nálezů u příslušného orgánu, zmíněného v článku V odst. 1 písm. e), úřad, u něhož je náleze uplatňován, může, pokládá-li to za vhodné, odložit rozhodnutí o výkonu nálezů a může také na žádost strany domáhající se výkonu nálezů, nařídít straně druhé, aby složila přiměřenou jistotu.

Článek VII

1. Ustanovení této Úmluvy se nedotýkají platnosti mnohostranných nebo dvoustranných dohod uzavřených Smluvními státy o uznání a výkon rozhodčích nálezů, ani nemohou zbavit žádnou zúčastněnou stranu případného práva použití rozhodčího nálezů

způsobem a v rozsahu stanoveném zákonodárstvím nebo smlouvami země, v níž je nález uplatňován.

2. Ženevský protokol o doložkách o rozsudím z roku 1923 a Ženevská úmluva o vykonatelnosti cizích rozhodčích výroků z roku 1927 pozbudou platnosti mezi Smluvními státy v době a v rozsahu, v němž se tato Úmluva stane pro ně závaznou.

Článek VIII

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu do 31. prosince 1958 pro kteréhokoli člena Organizace spojených národů a také pro kterýkoli jiný stát, který je nebo se stane členem některé odborné organizace Organizace spojených národů nebo který přistoupil nebo později přistoupí ke Statutu Mezinárodního soudního dvora nebo kterému se dostane pozvání Valného shromáždění Organizace spojených národů.

2. Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek IX

1. K této Úmluvě mohou přistoupit všechny státy uvedené v článku VIII.

2. Přístup se uskuteční uložením listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek X

1. Každý stát může v době podpisu, ratifikace nebo přístupu prohlásit, že tato Úmluva se bude vztahovat na všechna nebo některá území, za jejichž mezinárodní vztahy je odpovědný. Takové prohlášení nabude účinnosti, jakmile pro příslušný stát Úmluva vstoupí v platnost.

2. Každé takové rozšíření se provede i kdykoli později oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů a vstoupí v účinnost devadesátého dne poté, kdy bylo generálnímu tajemníku Organizace spojených národů toto oznámení doručeno, nebo v den, kdy Úmluva vstoupí v účinnost pro příslušný stát, podle toho, který den je pozdější.

3. Pokud jde o území, na něž se tato Úmluva nevztahuje v době podpisu, ratifikace nebo přístupu, každý stát, jehož se to týká, posoudí možnost podniknout patřičné kroky za účelem rozšíření platnosti této Úmluvy na taková území za podmínky, že tam, kde to vyžadují ústavní předpisy, s tím vysloví souhlas vlády těchto zemí.

Článek XI

V případě, že jde o stát federativní nebo nejednotný, platí tato ustanovení:

- a) pokud jde o články této Úmluvy, jejichž provádění spadá pod zákonodárnou pravomoc federálních orgánů, bude federální vláda vázána ve stejném rozsahu jako ty Smluvní státy, které nejsou státy federálními;
- b) pokud jde o články této Úmluvy, které spadají pod zákonodárnou pravomoc dílčích států nebo provincií, které nemají podle federální ústavy povinnost činit zákonodárná opatření, oznámí federální vláda

co nejdříve s kladným doporučením tyto články příslušným dílčím státům nebo provinciím;

- c) federativní stát, který je účastníkem této Úmluvy, poskytne na žádost kteréhokoli jiného Smluvního státu, podanou mu prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů, údaje o právu a právní praxi federace a jejích dílčích částí, týkající se kteréhokoli ustanovení této Úmluvy a uvádějící, do jaké míry byla tato ustanovení uskutečněna zákonodárskými nebo jinými opatřeními.

Článek XII

1. Tato Úmluva vstoupí v účinnost devadesátého dne po datu uložení třetí listiny ratifikační nebo listiny o přístupu.

2. Pro každý stát, který Úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí po uložení třetí ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí Úmluva v účinnost devadesátého dne po uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek XIII

1. Každý Smluvní stát může vypovědět tuto Úmluvu písemným oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Vypověď vstoupí v účinnost jeden rok po dni, kdy oznámení došlo generálnímu tajemníkovi.

2. Každý stát, který učinil prohlášení nebo oznámení podle článku X, může kdykoli poté prohlásit oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, že Úmluva se přestává vztahovat na příslušné území jeden rok po dni, kdy generální tajemník obdržel takové sdělení.

3. Tato Úmluva zůstane v platnosti pro rozhodčí nálezy, o kterých bylo zahájeno řízení o uznání a výkon díve, než vypověď nabyla účinnosti.

Článek XIV

Každý Smluvní stát se může odvolávat na ustanovení této Úmluvy proti jinému Smluvnímu státu toliko v tom rozsahu, v jakém je sám vázán.

Článek XV

Generální tajemník Organizace spojených národů oznámí státům zmíněným v článku VIII:

- a) podpisy a ratifikace podle ustanovení článku VIII;
- b) přístupy podle ustanovení článku IX;
- c) prohlášení a sdělení podle článku I, X a XI;
- d) datum, kdy tato Úmluva vstoupí v účinnost podle článku XII;
- e) vypovědi a oznámení podle ustanovení článku XIII.

Článek XVI

1. Tato Úmluva, jejíž anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění má stejnou platnost, bude uložena v archivech Organizace spojených národů.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů zašle ověřenou kopii této Úmluvy státům uvedeným v článku VIII.